

॥ १६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ नरसिंहयोः कृष्णार्जुनयोः अतस्तयोः साम्यं ममकी
 कथमादित्यसदृशं मृगीव्याघ्रं जनिष्यति ॥ यथा त्वस्य भुजौ पीनौ नागराजकरोपमौ ॥ ६० ॥ वक्षःपश्य विशालं च सर्वशत्रुनिबर्हणं ॥ न त्वेष प्राकृतः कश्चित् क
 र्णवैकर्त्तनो वृषः ॥ ६१ ॥ महात्मा त्वेष राजेंद्र रामशिष्यः प्रतापवान् ॥ ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि त्रिपुरवधोपाख्याने चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥
 दुर्योधन उवाच ॥ एवं स भगवान् देवः सर्वलोकपितामहः ॥ सारथ्यमकरोत्तत्र ब्रह्मारुद्रो भवद्रथी ॥ १ ॥ रथिनोभ्यधिको वीरकर्त्तव्यो रथसारथिः ॥ तस्मात्त्वं
 पुरुषव्याघ्रनियच्छतुरगान्युधि ॥ २ ॥ यथा देवगणैस्तत्र वृतो यत्नात्पितामहः ॥ तथा स्माभिर्भवान्यत्नात्कर्णादभ्यधिको वृतः ॥ ३ ॥ यथा देवैर्महाराज ईश्वरा
 दधिको वृतः ॥ तथा भवानपि क्षिप्रं रुद्रस्येव पितामहः ॥ ४ ॥ नियच्छतुरगान्युद्धेराधेयस्य महाद्युते ॥ शल्य उवाच ॥ मयाप्येतन्नरश्रेष्ठ बहुशो नरसिंहयोः
 ॥ ५ ॥ कथ्यमानं श्रुतं दिव्यमाख्यानमतिमानुषं ॥ यथा च चक्रे सारथ्यं भवस्य प्रपितामहः ॥ ६ ॥ यथाऽसुराश्च निहता इषुणैकेन भारत ॥ कृष्णस्य चापि विदितं
 सर्वमेतत्पुत्रात् ॥ ७ ॥ यथा पितामहो जज्ञे भगवान्सारथिस्तदा ॥ अनागतमतिक्रान्तं वेदकृष्णोऽपि तत्त्वतः ॥ ८ ॥ एतदर्थं विदित्वापि सारथ्यमुपजग्मिवान् ॥
 स्वयंभूरिव रुद्रस्य कृष्णः पार्थस्य भारत ॥ ९ ॥ यदि हन्याच्च कौन्तेयं सूतपुत्रः कथंचन ॥ दृष्ट्वा पार्थं हि निहतं स्वयं योत्स्यतिकेशवः ॥ १० ॥ शंखचक्रगदापाणिर्धक्ष्य
 ते तव वाहिनीं ॥ न चापितस्य क्रुद्धस्य वाष्णो यस्य महात्मनः ॥ ११ ॥ स्थास्यते प्रत्यनीकेषु कश्चिदत्र नृपस्तव ॥ संजय उवाच ॥ तं तथा भाषमाणं तु मद्राजम
 रिंदमः ॥ १२ ॥ प्रत्युवाच महाबाहुरदीनात्मा सुतस्तव ॥ मावमं स्थामहाबाहो कर्णवैकर्त्तनं रणे ॥ १३ ॥ सर्वशस्त्रभृतां श्रेष्ठं सर्वशास्त्रार्थपारगं ॥ यस्य ज्यातलनि
 र्घोषं श्रुत्वा भयकरं महत् ॥ १४ ॥ पाण्डवेयानि सैन्यानि विद्रवंति दिशो दश ॥ प्रत्यक्षं ते महाबाहो यथारात्रौ घटोत्कचः ॥ १५ ॥ मायाशतानि कुर्वाणो हतो माया
 पुरस्कृतः ॥ न चातिष्ठत वीभत्सुः प्रत्यनीके कथंचन ॥ १६ ॥ एतांश्च दिवसान्सर्वान् भयेन महता वृतः ॥ भीमसेनश्च बलवान् धनुष्कोट्याभिचोदितः ॥ १७ ॥ उक्त
 श्वसंज्ञयाराजन्मूढ औदारिको यथा ॥ माद्रीपुत्रौ तथा शूरो येन जित्वा महारणे ॥ १८ ॥ कमप्यर्थं पुरस्कृत्य न हतौ युधिमारिष ॥ येन वृष्णिप्रवीरस्तु सात्यकिः सा
 त्वतांवरः ॥ १९ ॥ निर्जित्य समरेशूरो विरथश्च बलात्कृतः ॥ संजयाश्चेतरे सर्वे धृष्टद्युम्नपुरोगमाः ॥ २० ॥

तिं करमेवेति भावः ॥ नरसिंहयोरिति पाठेरुद्रपितामहयोः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥